

Anden næstformand (Poul Nødgaard):

Integrationsministeren, og der er som sagt lidt ekstra taletid, fordi der har været fire heroppe til korte bemærkninger.

Integrationsministeren (Bertel Haarder):

Vi har en uenighed, når det gælder starthjælpen. Den har vi dyrket i sidste samling, og den har vi dyrket i aften. Jeg siger ikke, at starthjælpen er uden problemer, men jeg siger, at med dette forslag bliver der altså færre, som skal nøjes med starthjælp. Så meget må vi kunne blive enige om, og den uenighed, vi så hele tiden har haft, må vi så lade stå.

Jeg kan i øvrigt oplyse, at hvis jeg ikke tager meget fejl, så er det sådan i Horsens, at næsten alle integrationspersoner får et tillæg, men i Fåborg er der mig bekendt ingen, der får et tillæg. Der er altså ret forskellig kommunal praksis, og det kunne jo godt være, at vi skulle kaste lidt lys over denne meget forskellige kommunale praksis, som jeg synes er interessant.

Hr. Kamal Qureshi nævner dette med, at man belønner kommuner, der har stærke udlændinge i integrationsforløb. Som tidligere undervisningsminister ved jeg jo en hel del om, hvordan det generelt er i undervisningssektoren, i f.eks. folkeskolen, hvor et specialundervisningsbarn jo kan koste mere end det dobbelte af, hvad de andre børn koster. Det kompenserer vi ikke kommunerne for. Vi går ganske enkelt ud fra, at de specialundervisningskrævende børn er nogenlunde jævnt fordelt, men skulle de ikke være jævnt fordelt, så er der alligevel ingen compensation. Det er kun, hvis de er så tunge, at de ryger over i en anden kategori og sorteres under amtskommunerne – det var det, det tidligere hed § 19 stk. 2-børn – at der er en anden finansiering. Men ved almindelig specialundervisning, som er vokset kolossalt, er der ingen hjælp til kommuner, som har forholdsvis mange, der skal modtage specialundervisning.

Kl. 21.35

Jeg ved godt, vi ikke helt kan sammenligne. Jeg vil bare blot fremhæve det argument her, at det danske kommunale selvstyre altså er indrettet sådan, at der er fordele og ulemper ved forskellige aktiviteter i forskellige kommuner, og nogle er lidt mere heldige end andre. Vi prøver med vores systemer at udjævne, men vi kan ikke skabe perfekte systemer.

Jeg synes, at svaret til fru Karen Klint må være, at jeg til udvalget giver en redegørelse for,

hvordan denne fordeling på kommuner, der foretages af Udlændingestyrelsen, foregår i praksis. Hvordan griber man den opgave an? Så kan udvalget jo se på den praksis. Er der så noget i den praksis, hvor man kan sige, at i lyset af det, der nu skal ske med større belønninger, er det vigtigt, at vi har lidt større garanti for, at det ikke er enkelte kommuner, som får uforholdsmæssigt mange tunge udlændinge, kan vi se på det. Jeg tror, praksis er god nok, men lad det komme an på en prøve.

Til sidst til hr. Søren Krarup: Jeg vil bestemt ikke udbore sikkerhedsventilerne, det er jo ulovligt. Knallerter må ikke udbores, og jeg er ikke i gang med at udbore en knallert her, det vil jeg gerne have mig frabedt.

Men der er nogle efter min mening fornuftige sikkerhedsventiler i udlændingeloven, som vi altså her sætter i karakter og bruger til at give den enkelte en tilskyndelse til at gøre noget, og det kan jeg ikke se er forkert. Men lad os tale om det, jeg skal meget gerne uddybe det over for udvalget. Jeg sidder faktisk med et lille skema, som belyser disse ventiler, der allerede er, og den måde, vi beskriver det på her i lovforslaget, og det vil jeg gerne delagtiggøre hele udvalget i. Så kan hr. Søren Krarup jo også vurdere sagen og se, om han vil opretholde sin hårde påstand.

Med hensyn til betegnelsen nyankomne så kan problemet vel løses ved, at jeg til udvalget giver en autoritativ fortolkning af, hvad der menes med nyankommen, for jeg har nu i 1½ år døjet med at finde et ord for, hvad man skal kalde mennesker med fremmed baggrund, der kommer her til Danmark. Skal de hedde udlændinge? Skal de hedde indlændinge? Man kunne egentlig godt argumentere for indlændinge – nyt ord.

Skal de hedde nydanskere? Jeg siger det indimellem, men jeg synes, det er noget pjat, for det er jo pakistanske danskere, tyrkiske danskere, der er ingen, der vil fjerne de pågældendes rødder, så nydanskere synes jeg er noget pjat.

Derfor kan jeg i virkeligheden godt lide udtrykket nyankommen eller nyttilkommen. Det er så dejligt neutralt. Så hvis jeg nu i udvalget giver en autoritativ fortolkning af, hvad der menes dermed, som kan optrykkes i betænkningen, kan vi så ikke også få fred i den sag?

Anden næstformand (Poul Nødgaard):

Hr. Kamal Qureshi, kort bemærkning, og derefter hr. Søren Krarup.